

РЕШЕНИЕ

№ 1134

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-26, в публично при закрити врати заседание на първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илиана Станкова

при участието на секретаря Диана Ст. Борисова
като разгледа докладваното от Илиана Станкова Търговско дело № 20231100900457 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „ДЗБ.“ ООД твърди, че не е в състояние да изпълни свои изискуеми публични задължения към държавата, свързани с упражняване на търговската му дейност, както и има други задължения, като сочи, че затрудненията му били трайни, а имуществото – недостатъчно и е преустановил плащанията на 25.01.2018 г. Моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност на основание настъпила неплатежеспособност.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Според заключението на съдебно-счетоводната експертиза /ССЕ/ последният обявен годишен финансов отчет на дружество „ДЗБ.“ ООД е този за 2020 г. като липсват предоставени счетоводни данни за периода след това, включително и междинен финансов отчет за 2023 г., като за 2021 г. е подадена декларация за липса на извършване на търговска дейност.

Според заключението по счетоводни данни към 31.12.2020 г. са налице непогасени изискуеми задължения на молителя общо в размер на 152 000,00 лв., от които дългосрочни 11 000,00 лева; краткосрочни задължения общо в размер на 141 000 лева, от които към доставчици 63 000,00 лева, към осигурителни предприятия – 21 000,00 лева и 57 000,00 лева – данъчни задължения.

Налице са следователно задължения от вида, посочен в чл. 608, ал. 1,

т. 1 и т. 2 ТЗ, които са изискуеми и към настоящия момент няма данни да са погасени.

Следва да се даде отговор на въпроса **неплатежоспособен ли е** молителят.

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от посочения в закона вид, като това състояние не е временно (арг. чл. 631 ТЗ) и именно то е в причинна връзка с неизпълнението. Т.е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения е налице. Презумпцията за неплатежоспособност **не е оборена от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на приетата СИЕ**. Установява се, че дружеството към 31.12.2020 г. притежава дълготрайни материални активи на стойност 1 000,00 лева, не притежава движими вещи и МПС и не разполага с краткосрочни вземания. Според заключението по представената оборотна ведомост към 31.03.2023 г. са налице парични средства в каса не са налице, а по банкова сметка е осчетоводена наличност в размер на 66,41 лева, която според справката от „Първа инвестиционна банка“ АД е в размер на 6,41 лева. Според заключението последният отчетен приход от дейност на дружеството е към 31.12.2019 г. в размер на 59 000,00 лева, като през 2020 г. дружеството не е упражнявало дейност.

Според заключението коефициентът за обща ликвидност за изследвания период, за който е налице счетоводна документация, е следния: към 31.12.2017 г. – 3,2222; към 31.12.2018 г. – 0,9017; към 31.12.2019 г. – 1,1189; към 31.12.2020 г. – 0,9291. Коефициентът на дружеството за обща ликвидност към края на 2020 г. е под референтната стойност, като към тази дата и наличните краткотрайни активи на фирмата не са били достатъчни да покрият текущите му задължения.

Според заключението коефициентът за финансова автономност на дружеството за 2018, 2019 г. и 2020 е под референтните стойности.

При тези факти може да се заключи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие, до какъвто извод е стигнало и вещото лице. Съдът счита, че е осъществен и критерият за трайност на състоянието – молителят не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Тези факти дават основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а необратимо, и поради това спрямо молителя следва да се открие производство по несъстоятелност.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние

да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който то **едновременно са налице и двата елемента на неплатежеспособността** – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

В настоящия случай от заключението на СИЕ се установява, че към 31.12.2020 г. молителят е имал непогасени задължения както към държавата и към частноправни субекти, че през тази година то не е реализирало приходи и е преустановило търговската си дейност. Не се установява датата, на която е станало изискуемо първото непогасено задължение, нито на последното плащане. Ето защо съдът счита, че началната дата на неплатежеспособността следва да бъде свързана с обобщаването на финансовото състояние в края на 2020 г.

Наличието на евентуални частични погашения не е основание за определяне на по-късна дата на неплатежеспособността, тъй като по аргумент от разпоредбата на чл. 608, ал. 3, изр. 2 ТЗ неплатежеспособността може да настъпи и при извършени погасявания на отделни вземания или на вземания към отделни кредитори.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

С аргумент от чл. 639б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството „налично имущество“ по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, т.е. предполага такова да е възможно да бъде сформирано.

В настоящия случай длъжникът не разполага с достатъчно налични парични средства за покриване разноските в производството по несъстоятелност, което се установява от справката за открити банкови сметки. Ето защо съдът е дал указания по чл. 629б, ал. 1 ТЗ, но в определения за изпълнението им срок не е внесена необходимата сума за покриване на началните разноски. Поради това съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежеспособността на „ДЗБ.“ ООД, ЕИК *****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежеспособността 31.12.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „ДЗБ.“ ООД, ЕИК *****.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на обща възбрана и запор върху имуществото на „ДЗБ.“ ООД, ЕИК *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на

„ДЗБ.“ ООД, ЕИК ***.**

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „ДЗБ.“ ООД, ЕИК ***.**

СПИРА производството по т.д. № 457/2023 г. по описа на СГС, ТО, 26 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че ако в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника, както и че на основание чл. 632, ал.1, изр. последно ТЗ спиране на делото на това основание се допуска само веднъж, освен в случаите на чл. 735, ал.2 ТЗ.

УКАЗВА на длъжника **„ДЗБ.“ ООД, ЕИК ******* в едномесечен срок от вписване на решението да изпълни задълженията си по чл. 632, ал.6 ТЗ, както и в едногодишен срок от вписване на решението да представи по делото доказателства за изпълнение на тези задължения, както и удостоверение за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, съгласно чл. 5, ал.10 КСО.

ОСЪЖДА „ДЗБ.“ ООД, ЕИК ***** да заплати по сметка на съда сумата от 250 лв. държавна такса и сумата в размер на 800,00 лева – депозит за вещо лице, които суми на основание чл. 620, ал. 1, изр. 2 ТЗ да бъдат събрани от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Апелативен съд – гр. София.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____